

אוֹתָם כּוֹכְבֵי הָאָרֶד מִנְגָנִים עַל
אוֹר. [שםנים על השירה]

כְּשֶׁמְגַעַּע הַפְּבָקָר, וְאֵז לְקוֹחִים
שִׁירָה אַחֲרִי יִשְׂרָאֵל לִמְطָה,
וְעוֹלָה כְּבוֹד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מִלְמְטָה וּמִלְמְצָלה. יִשְׂרָאֵל
לִמְטָה בַּיּוֹם, וּמִלְאָכִים עַל יָמִים
לִמְעָלה בְּלִילָה, וְאֵז נִשְׁתַּלֵּם
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּכָל הַצְדִּיקִים.

וְהַאֲבָן הַזֹּאת שָׁאָמֵר, כֵּל
הַמְּלָאכִים הַעֲלִיוֹנִים וּיְשָׂרָאֵל
לִמְטָה, בְּלָם מִחוּקִים בְּאַבָּן
הַזֹּאת, וְהִיא עֹזֶה לְמַעַלָּה
לְהַתְעַטֵּר בְּתוֹךְ הַאֲכֹתָה בַּיּוֹם,
וּבְלִילָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּא
לְהַשְׁעָשָׂע עִם הַצְדִּיקִים בְּגַן
עָדָן.

אֲשֶׁר־יָהָם כֵּל הַעֲזָמִים בְּקִיּוּם
וּעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה בְּלִילָה, מִשּׁוּם
שַׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּכֵל אַוּתָם
הַצְדִּיקִים שְׁבַעַן עָדָן שׁוּמְעִים
קוֹלוֹת בְּנֵי הָאָדָם אַוּתָם
הַעֲסִיקִים בַּתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁבַתּוֹב
(שיר ח) הַיּוֹשֵׁבָת בְּגַנִּים וְגו'.

בָּא רָאָה, אַבָּן זוֹ הִיא אַבָּן טוֹבָה,
וְזֹהֵוּ סָוד הַכְּתוּב (שםות כה) וּמִלְאָתָם
בּוֹ מִלְאָתָם אַבָּן אַרְבָּעָה טוֹרִים
אַבָּן, וְאֶלָּה הַסְּדָרִים [שֶׁל שְׁלֹמוֹת]
שֶׁל הַאֲבָן הַטוֹבָה, הַשְׁלֹמוֹת שֶׁל
אַבָּן יִקְרָה, מִשּׁוּם שִׁישׁ [שְׁלֹמוֹת]
אַבָּן אַחֲרַת, שְׁבַתּוֹב (יחזקאל לו)
וְהַסְּרָתִי אֵת לְבֵב הַאֲבָן וְגו',
וְכְתוּב (שם) וְאֵת רֹוחִי אַפְּתָן
בְּקָרְבָּכָם. וְזֹהֵוּ (ישׁועה כה) אַבָּן בְּמַן
פָּנֶת יִקְרָת, וּבְאַרְוֹת.

וְעַל סָוד זוֹ הַפְּתֻוחָה (שםות כד) לְחַתְּתָה
הַאֲבָן, שָׁהֵם לְחַזְׁתָה שְׁגַנְזָרוּ
מִפְּאָן, וְלִבְנֵן גַּקְרָאוּ עַל שְׁמָה שֶׁל
הַאֲבָן הַזֹּאת, וְזֹהֵוּ סָוד הַפְּתֻחָה
(בראשית מט) מִשֵּׁם רָעָה אַבָּן
יִשְׂרָאֵל, [בְּרוּ וְאֵן יִשְׂרָאֵל גַּנְרָאת] בְּמוֹ
שְׁנַתְּבָאָר.

אֱלֹהִים. וּכְתִיב, (תְּהִלִּים קמ"ח) הַלְלָיוְהוּ כֵּל כּוֹכְבֵי
אוֹר, דָּהָא אִינּוֹן כּוֹכְבֵי דָנְהֹרָא, מִנְגָנֵן עַל
נְהֹרָא. (ס"א ר' מְפַנֵּן עַל שִׁירָה).

בְּדָ אֲתִי צְפָרָא, וּכְדִין נְטָלֵי שִׁירָתָא
אֶבְתְּרִיְהוּ דִיְשְׂרָאֵל (ס"א יִשְׂרָאֵל) לְתַתָּא,
וּסְלָקָא יִקְרִיה דַקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִתְתָּא
וּמְלָעִילָא. יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּיִמְמָא, וּמְלָאֵי
עַלְאי לְעַילָּא בְּלִילִיא, וּכְדִין אַשְׁתְּלִים שְׁמָא
קְדִישָׁא בְּכָל סְטְרִין.

וְהָא אַבָּן דַקָּאמֵר, כָּלְהוּ מְלָאֵי עַלְאי,
וּיְשָׂרָאֵל לְתַתָּא, כָּלְהוּ אַתְּקָפוּ בְּהָאֵי
אַבָּן, וְאֵהִי סְלָקָא לְעַילָּא, לְאַתְּעַטְּרָא גּוֹ
אַבָּהָן בְּיִמְמָא. וּבְלִילִיא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲתִי לְאַשְׁתְּעַשְׂעָא עִם צְדִיקִיא בְּגַנְתָּא דְעָדָן.
וּבְאַיִן אִינּוֹן כֵּל דַקְיִימִי בְּקִיְמִיְהוּ,
וּמִשְׁתְּדַלְיִין בְּאַזְרִיתָא בְּלִילִיא. בְּגַין
דַקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכֵל אִינּוֹן צְדִיקִיא
דְבָגְנָתָא דְעָדָן, שְׁמַעַי קְלִיְהוּ דְבָגִי נְשָׁא,
אִינּוֹן דְמִשְׁתְּדָלִי בְּאַזְרִיתָא. כִּמְהַ דְּכַתִּיב, (שיר
השירים ח) הַיּוֹשֵׁבָת בְּגַנִּים וְגו'.

הָא חִזֵּי, הָאֵי אַבָּן, אֵיהַוּ אַבָּן טָבָא. וְדָא הוּא
רְזָא דְכַתִּיב, (שםות כה) וּמִלְאָתָה בּוֹ מְלָוִאת
אַבָּן אַרְבָּעָה טוֹרִי אַבָּן. וְאַלְיִן אִינּוֹן סְדָרִין
(אַשְׁלָמוֹתָא) דְאַבָּן טָבָא, אַשְׁלָמוֹתָא דְאַבָּן יִקְרָה.
בְּגַין דְּאִיתָ (אַשְׁלָמוֹתָא) אַבָּן אַחֲרָא. דְכַתִּיב, (יחזקאל
לו) וְהַסְּרָוֹתִי אֵת לְבֵב הַאֲבָן וְגו'. וּכְתִיב, (יחזקאל
לו) וְאֵת רֹוחִי אַפְּתָן בְּקָרְבָּכָם. וְהָאֵי אֵיהַוּ (ישׁועה
כה) אַבָּן בְּחַנֵּן פָּנֶת יִקְרָת וְאַוְקָמָה.

וְעַל רְזָא דָא כְּתִיב, (שםות לא) לוֹחֹות הַאֲבָן,
דְאִינּוֹן לוֹחֹות אַתְּגַזְרוּ מְהֹכָא, וְעַל דָא
אַקְרָבוֹן עַל שְׁמִיה דָהָא אַבָּן. וְהָאֵי הוּא רְזָא
דְכַתִּיב, (בראשית מט) מִשֵּׁם רֹעֶה אַבָּן יִשְׂרָאֵל (ס"א
הָא וְדָא אַבָּן יִשְׂרָאֵל אַקְרָבָא) כִּמְהַ דְּאַתִּמָּר.

פתח רבי חזקיה ואמר, (שםות כח) והאנים תהין על שמות בני ישראל שתים עשרה - אלו אבנים יקרות עליונות שנקרוות אבני המקום, כמו שאמר אبني המקום, כמו שאמר (בראשית כה) ויקח מאבני המקום, והרי פרשוויה. והאנים על שמות בני ישראל, כמו שיש שניים עשר שבטים למטה, אך גם גם למטה שנים עשר שבטים, והם שתים עשרה אבנים יקרות, וכחותם עשרה קבב שם עלו שבטים וגוי. (תהלים קכט) ועדורות לישראל - זה היא ישראל, סוד שלמעלה, וכולם להודות לשם ה, ועל זה והאנים תהין על שמות בני ישראל.

ובמו שיש שתים עשרה שעות ביום, כך יש שתים עשרה שעوت בלילה. ביום למטה, ובבלילה למטה. הכל זה כנגד זה. שתים עשרה שעות של בלילה הלו מתחקלות לשלה חלקיים, וכמה ממניא מגנים עומדים מתחיקם דרגות על דרגות, כלם ממניא בלילה, ונוטלים טרף בהתחלה.

ואנו כשבחלק בלילה, עומדים שני [תריס] סדרים מצד זה ומשני סדרים מצד אחר, [טו] וריהם עליהו יוצאת [נשבי] ביןיהם, ואנו כל אותן האילנות שבען עדן, כלם פותחים בשירה, והקדוש ברוך הוא נכנס בגן עדן. וזה שבחותב או ירנני עצי העיר מלפני הארץ, כמו בא לשפט את הארץ, כמו שפטותיך (ישעה יא) ושפט בצדק דין. משום שמשפט נכנס ביןיהם ומחללא ממנה (טמא) גן עדן.

ורוח אפוץ מתקורת בעולם, ותודה נמצאת, ונושבת אומה קרות באותם בשמיים, וועלם ריחות למטה, ומהעתרים (מתעריר) האזכירים בעטרותיהם

פתח רבי חזקיה ואמר, (שםות כח) והאנים תהין על שמות בני ישראל שתים עשרה, אלין אבני יקרים עליין, דאתקרין אבני המקום, כמה דאית (יב אבנים) תריסר שבטים לת怯א, כי נמי לעילא תריסר שבטיין, ואינו תריסר אבני יקרים, יכתיב, (תהלים קכט) שם עלו שבטים שבטי יה (דא ריא) עדות לישראל, דא ישראל, רוזא דלעילא. וכלחו להודות לשם ה', ועל דא והאנים תהין על שמות בני ישראל.

וכמה דאית תריסר שעוי בימם, כי אית תריסר שעוי בליליא, ביזמא לעילא, בליליא לת怯א, כלל דא לקבל דא, כי תריסר שעוי דבליליא מתפלגי לثلاث פלגאון, ובכמה מימי תריסין קיימי תחותתייהו, דרגין על דרגין, כלחו ממן בליליא, ונטלי טרפאה בקדמיה.

ובדין פד אתפליג ליליא, קיימי תrin (פתרי) סדרין מטהרא דא, ותrin סדרין מטהרא אחרא, (ס"א ריא) ורוחה עלאה נפק (ס"א נשבי) ביןיהו, ובדין כל אינון אלגין בגנטא דעתן, כלחו פתחי שירתא, וקדשא בריך הוא ועל בגנתא דעתן. הדא הוא דבר הימים (טו) אז ירננו עצי העיר מלפני יה, כי בא לשפט את הארץ. כמה דכתיב, (ישעה יא) ושפט באדק דין. בגין דמשפט עאל בגיןיהו ואתמליא מגה (ס"א מניה) גן עדן.

ורוח אפוץ אתער בעלמא, וחודה אשפה ונשיב ההוא רוחא באינון בוסמין, וסלקין ריחין לעילא, ומתעטרין (ס"א ומתרין) צדיקיא בעטראיה,